

Streszczenie

Wirtuozeria skrzypcowa na wybranych przykładach twórczości XIX - wiecznych kompozytorów. Aspekty techniczne i ekspresywno - agogiczne dzieła muzycznego.

Rozwój wiolinistyki od początku XVII wieku związany był z nazwiskami wielkich wirtuozów, jednak w historii gry skrzypcowej romantyzmu niekwestionowany geniusz i prym należał do Niccolò Paganiniego. Słynny genueńczyk zasłynął dzięki swej pasji, technice gry, oraz twórczości kompozytorskiej, mającej wpływ na następne pokolenia wykonawców. Dlatego warto podkreślić jak silny wpływ wywarła jego osoba na innych kompozytorów XIX wieku. Wybrany w niniejszej pracy repertuar obejmuje miniatury skrzypcowe, oraz utwory oparte na tematach z oper. Wszystkie te kompozycje, to dzieła mistrzów, dla których inspiracją był Niccolò Paganini. Byli to nie tylko wirtuozi skrzypiec, ale także kompozytorzy, którzy nie posiadli tej umiejętności.

Mając na względzie nadrzędny cel badań, czyli analizę elementów techniki, ekspresji i agogiki dzieła muzycznego w kontekście skrzypcowej literatury romantycznej, autorka, w tytule pracy, celowo nie wymieniła konkretnych twórców. Istotne bowiem jest podkreślenie wartości merytorycznej i dydaktycznej wybranych utworów. Posłuży to także ich popularyzacji, oraz ukaże rolę jaką pełniła wirtuozeria wiolinistyczna w romantyzmie. Niezwykle ważne jest podkreślenie znaczenia miniatur skrzypcowych, oraz fantazji koncertowych na tematy z oper w repertuarze skrzypków-wirtuozów. Utwory te są zazwyczaj wykonywane na koncertach, popisach, lub recitalach i pełnią niebagatelną rolę w programach konkursów skrzypcowych: są pozycją stałą i obowiązkową ze względu na stopień trudności, który reprezentują.

Kluczowe słowa: wirtuozeria skrzypcowa, romantyzm, twórczość XIX – wiecznych kompozytorów, aspekty agogiczno – ekspresywne, aspekty techniczne, technika skrzypcowa.